

bedrøver mig, at det ærede Medlem, som jeg jo har kendt gennem mange Aar, og hvis Stilling og Virksomhed er mig velbekendt fra den tyske Tid, nu, da han har Anledning til at opholde sig i Danmark og færdes i danske Kredse, har faaet en saadan Opfattelse som den, der kom til Udtryk i det ærede Medlems Tale, at man her i Danmark skulde nære det Ønske, at Tyskland maatte synke dybere og dybere ned i Afmagt, og at man ikke her har Forstaelsen af, at det ogsaa for os har Betydning, om det tyske Folk kunde naa til Sundhed og Styrke igen. Det bedrøver mig, for jeg tror, at det betyder, at det ærede Medlem er blevet afstumpet i sin Iagttagelsesevne og i sin Villie til at forstaa de Forhold, han lever under.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Schmidt var i sin Tale ogsaa inde paa Spørgsmaalet om Tildeling af Indfødsret, Spørgsmaal, som det ærede Medlem ogsaa tidligere har stillet i dette Ting, og som af mig er besvaret paa en Maade, som ogsaa det ærede Medlem fandt tilfredsstillende, hvad han ogsaa har givet Udtryk for her i Dag. Jeg tror, at det ærede Medlem omhyggeligt bør gennemlæse den Betænkning, som Landstingets Udvalg netop i disse Dage har afgivet angaaende Lovforslaget om Meddelelse af Indfødsret. Det ærede Medlem vil da faa oprullet en Baggrund, som staar i en ejendommelig Kontrast til den Skildring, han her har givet af Regeringens Stilling i Indfødsretsspørgsmaal. Det ærede Medlem vil der finde, at der i udstrakt Grad er vist Hensyn til Personer, som ikke formelt opfylder de Vilkaar, der stilles for Erhvervelse af Indfødsret, og at saadanne Hensyn er vist ikke blot Personer, som er født i den med Danmark genforenede Del af Sønderjylland, men ogsaa er vist Personer fra den mellemste og sydligste Del af Slesvig, ja, endog Personer, der er født i Holsten.

Det ærede Medlem rejser altsaa nu Sagen igen. Det ærede Medlem talte om de Personer, som kunde have haft dansk Statsborgerret, hvis de i Afstemningstiden havde opholdt sig i de sønderjydske Landsdele. Det ærede Medlem mener, at de maa have Ret til at blive danske Statsborgere, naar de har boet i Slesvig i mindst 15 Aar. Det ærede Medlem mener altsaa, at dette Tidspunkt, som er afgørende, naar Talen er om Personer, som har opholdt sig i Danmark, ogsaa maa være afgørende, naar Talen er om Personer, som før 1920 opholdt sig i de sønderjydske Landsdele. Det ærede

Medlem sagde: Her er Tale om Personer, der er født her — det vil altsaa sige i Sønderjylland — som har boet her, senere er gaaet Syd paa, men nu vil tilbage. Det ærede Medlem vil erkende, at der i omfattende Grad siden Genforeningen er vist saadanne Personer Hensyn, men det ærede Medlem bør erindre, at Ophold før 1920 ikke giver den fjerneste Garanti for, at de vedkommende Personer har nogen som helst Tilknnytning til det danske Folk. Ikke blot kan det være Folk af ren tysk Slægt, der her er Tale om, Folk, som i enhver Henseende er knyttet til det tyske Folk, til tysk Kultur, men der kan ogsaa være Tale om Personer af en helt anden Folkeæt, som tidligere havde Bopæl indenfor det tyske Rige. Der kan være Tale om Polakker og andre, i mange Tilfælde om Personer, som overhovedet ikke har nogen som helst Tilknnytning til dansk Kultur, dansk Aandsliv, til Dansk i det hele taget. Naar nu saadanne Personer ønsker at opnaa dansk Indfødsret, men savner den formelle Berettigelse til at fremføre et saadant Krav, antager jeg, at det ærede Medlem vil indrømme, at saa kan man ikke træffe en saadan Afgørelse generelt, men saa maa der Undersøgelse til i hvert enkelt Tilfælde. Og jeg tør hævde, at disse Undersøgelser i alle Tilfælde er gennemført med den videst mulige Hensyntagen til de vedkommendes Ønsker og den eventuelle Berettigelse af dem.

Ogsaa med Hensyn til Tilvebringelsen af Opholdstilladelse har man, hvor det har været Indfødsretsønsker, som har været bestemmende, og hvor man overhovedet har kunnet finde nogen som helst Begrundelse for et saadant Ønske, vist alle rimelige Hensyn, og Indenrigsministeriet har i mere end eet Tilfælde støttet saadanne Ønsker; men jeg tvivler ikke om, at hvor Opholdstilladelse er nægtet, er det i denne Forbindelse, i Indfødsretsforbindelsen, begrundet i, at man overhovedet ikke i de fremførte Ønsker har fundet nogen virkelig Begrundelse for, at den vedkommende ønskede at erhverve dansk Statsborgerret.

Den højtærede Justitsminister hørte jo ikke de Bemærkninger, som blev fremsat af det ærede Medlem, han var optaget andetsteds, og det tilkommer ham eventuelt at svare paa de Bemærkninger, som det ærede Medlem i Forbindelse med Spørgsmaalet om Indrejsetilladelse og Opholdsbestemmelser har fremført. Men jeg vil dog ikke undlade at sige, at naar det ærede Medlem i denne Forbindelse har talt om, at Folk, som har faaet Indrejsetilladelse,